

Въ очитъ ми тъмно, ерудено въ душата
 И пусто, и глухо, и пещеренъ трасъ:
 Пустиня безплодна, тъмнина въ земята,
 Гдѣ звукъ не прониква, ни радостенъ зракъ.

Отпадналъ азъ душой и пласкамъ въ жоната
 Безъ радостъ, безъ вѣра въ Твореца Вседлакъ,
 Къмъ ждѣ си отпращанъ, о душо, молбага,
 Къмъ яснишъ оти, къмъ погледъ дракъ.

Ти свѣтиши оу цастѣ, оу вѣра и радостъ,
 Отъ сладки надежди и сила, и младаостъ,
 Не знаешъ жъ оуе ни ядъ, ни злоти:

Ела, избави ме, участливиче мило,
 Вдохни ми надежда, и вѣра, и сила
 И азъ свѣтлюва въ душой ми пусой!...